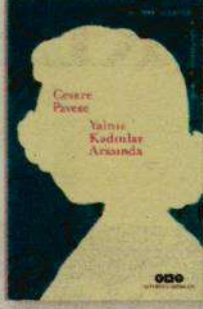

İdeal bir yalnızlık

"Yalnız Kadınlar Arasında"
Cesare Pavese
Çev: Meryem Mine Çilingiroğlu
Yapı Kredi Yayınları
Fiyatı: 25 TL

İtalya'nın en prestijli edebiyat ödülüne değer görülen Cesare Pavese'nin kaleme aldığı "Yalnız Kadınlar Arasında" insan ilişkilerinin yüzeyselliği, yalnızlık ve varoluşçuluk düşüncesine odaklanıyor.

FATİH TUNCER

Banyo olduğu sürece hayat yaşamaya değerdi." İtalyan şair ve yazar Cesare'nin İtalya'nın en prestijli edebiyat ödülü olan Strega'yı kazanmasından sadece birkaç ay önce yayımlanan kısa romanı "Yalnız Kadınlar Arasında" Yapı Kredi Yayınları'nın "Modern Klasikler" serisi kapsamında yayımlandı. Kitap insanlarla nasıl ilişkilenebileceğini ve hayatı akışına bırakamamayı anlatıyor. Çocukluğunun geçtiği Torino'ya dönen Clelia'nın varoluşçu ve kayıtsız yaklaşımı İkinci Dünya Savaşı sonrası İtalya'sının esansı gibi. Yüzeysel kadın-erkek ilişkileri ve kurulamayan bağlar, kitabın her aşamasında kendini gösteriyor. Bu durumun beslediği kayıtsızlık hissi ile kitabın anlatıcısı da olan kahramanı Clelia, hayatı ve insanları sorgularken kendine iki yoldaş, Momina ve Rosetta'yı buluyor.

Tanıdık bir sima

İtalyan sinemasının Yeni Gerçekçilik akımıyla uyumlu bir tonu olan Cesare Pavese'nin Türkiye'deki popülaritesi büyük ölçüde Tezer Özlü'ye dayanıyor. "Yaşamın Ucuna Yolculuk"ta sıkça Cesare Pavese'ye atıfta bulunan Tezer Özlü'nün edebi diline ve derdine aşina olanlar için "Yalnız Kadınlar Arasında" tanıdık bir sima gibi gelecek.

Peki, romanda okuru ne bekliyor? Yalnızlık fikrinin idealize edilmesi kadar kişiyi kuşatan bir tarafı olduğunu, farklı diyaloglar ve olaylar vasıtasıyla tekrar edildiğini görüyoruz. Yalnızlık anlatılarının vazgeçilmez mekânı otel odası, kahramanın yolcuğuna tanıklık etmeye başladığımız yer. Kitabın yazarı Cesare Pavese'nin de 1950 yılında bir otel odasında kendi canına kıyıldığını anımsamak gerekiyor. Kitapta yalnızlık idealize edilirken ve varoluşçuluk fikri kahramanın söyleminde bir slogana dönüştürülürken sıklıkla karşımıza özdeyiş benzeri saptamalar çıkıyor. Bu yönüyle güçlü iddialarda bulunan kitapları sevenler için "Yalnız Kadınlar Arasında" verimli bir maden.

Eserde dikkat çekici noktalardan biri, kitabın anlatıcısı ile kahramanı aynı kişi olsalar da aralarında keskin farklılıkların ortaya çıkması. Ketum, nefes tüketmekten mümkün merteye kaçınan kahramanımız anlatıcıyken her davranışı, olayı ve sözü kendi geçmişinden örneklerle ilişkilendirmeyi seçiyor ve bir bakıma da amiyane tabirle gevezelik ediyor.

Ruha işlemiş bunalımlar

Yeni Gerçekçilik akımının vazgeçilmez partiler, kokteyller ve ayaküstü sohbet ortamlarının bir anda derin varoluşsal tartışmalara sahne edilmesini görüyoruz "Yalnız Kadınlar Arasında"da. Romanda olay zamanı Torino'da karnaval dönemiyle başlıyor, ancak bu durum karnavalesk bir anlatıya işaret etmiyor. Romanda Clelia, Rosetta ve Momina dışında hiçbir karakterin sahiçilik gibi bir derdi yok.

Cesare Pavese

"Yalnız Kadınlar Arasında", savaş sonrası Avrupa'nın, ama bilhassa da İtalya ve Almanya gibi mağlup ülkelerin ruhuna işleyen bunalımları, seçkinlerin yüzeysellik ve varoluşsal sancılar arasında tercih yapmaya zorlandığı düşünsel ortamı yalın ve aracısız bir şekilde aktarıyor. Olay örgüsünün kolay takip edilebilirliği, karakterlerin dolaysız ifadeleri kitaba belirli bir sürükleyicilik kazandırıyor. Bu dönemin ruhunu anlamak ve kayıtsız insanın İtalya'daki muadilini görmek isteyenler için "Yalnız Kadınlar Arasında" ideal bir seçim. Kitabın yazarı Cesare Pavese'nin yaşam öyküsü ve Türkiye'de Tezer Özlü ile paralellikler taşıyan yaklaşımı da kitabı bazı okurlar için cazip kılacaktır. ■